WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No.52 29 DEC. 1962
35 CT. - ABONNEES 25 CT.- BELGIË 6 FR.

VINDEN jullie de decembermaand ook de gezelligste maand van het jaar? Na het sinterklaasfeest en de beide kerstdagen volgt tenslotte de oudejaarsdag. En dan is er nog de kerstvakantie.
Maar nu zijn we dan vlak bij de oudejaarsdag, waarvan de avond het belangrijkst is. En bij die oudejaarsavond horen oliebollen en appelbeignets. In Duckstad wordt de oudejaarsavond altijd gevierd met oliebollen. Katrien helpt oom Dagobert en Goofy bij het bakken, Wolfje helpt zijn vader en de neefjes helpen mij. Alleen Minnie bakt meestal alleen. Maar dit jaar heeft Mickey haar geholpen. Of helpen ... dat ging zo. Het begon met de boodschappen.

Mickey kreeg van Minnie een lijstje mee. Na een uur kwam hij terug met ... zout in plaats van suiker, maizena in plaats van bloem, kapucijners in plaats van krenten, enz. Ten einde raad is Minnie zelf de goede boodschappen gaan halen. Bedeesd vroeg Mickey: „Mag ik je wel helpen bij het bakken, Minnie?" Dat vond Minnie goed. Mickey ging aan de slag en omdat het uitstekend lukte, besloot Minnie nog wat oudejaarsboodschappen te halen. Nauwelijks was Minnie de deur uit, of daar kwamen met veel kabaal Puck en Max binnen. „Mogen we helpen, oom Mickey?" „Kunnen jullie nieuw beslag maken, jongens?"
„Tuurlijk, oom." Puck en Max gingen op zoek en ze vonden alles bij elkaar ... maizena, zout, kapucijners ... Ze roerden alles door elkaar en brachten het aan Mickey. „Daar gaat-ie weer, jongens." „Nou, oom, wat zal tante Minnie straks opkijken!" Tante Minnie keek inderdaad op, maar niet erg vrolijk, want ze heeft meer werk gehad met schoonmaken dan met bakken.
Een prettige oudejaarsavond, allemaal!

OOM DONALD

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 52

In de slinger van de kerstboom woorden invullen, van boven naar beneden, de laatste letter van het eerste woord is de beginletter van het tweede en zo verder:
1. kleine jongen uit 'n bekend sprookje, 2. denkbeeldige lijn rond de aardbol, 3. schaats met wieltjes eronder, 4. gebruik je op school om in te schrijven, 5. tafel in 'n winkel, 6. sprookjesfiguur, 7. tweewielig Japans trekkarretje, 8. plaatsje bij Amsterdam, 9. vind je aan je vingers en tenen.
Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters, die in de rode kerstballen staan, van boven naar beneden gelezen, de naam van een speciale kerstlekkernij. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur deze vóór 3 januari, als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Zet duidelijk je naam en adres op de kaart en vermeld in de linker bovenhoek „Oplossing 52". Veel succes!

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de wekelijkse prijswinnaars van Donald Duck nr. 45:

1e prijs: horloge: Kees Kromwijk, **Vleuten.** 2e prijs: vierkleuren-potlood: Wopke de Vries, **Eindhoven.** 3e prijs: tafeltennisspel: B. Bos, **Aalsmeer;** T. Aarsel, **Den Bosch;** A. Swaan, **Jutphaas;** J. Beugeling, **Bennebroek;** J. ten Bosch, **Zutphen;** Herman Patrick, **Kortrijk (Blg.);** Maddie Verburg, **Goes;** L. Kramer, **A'dam-Buitenveldert;** L. Groen, **Waarland;** Geert Korte, **Winschoten.**
4e prijs: postpapier: T. Boumans, **Maastricht;** D. Molenaar, **Heemskerk;** M. Barbas, **Sao Pedro de Estoril;** G. Jansen, **Nijmegen;** J. Detmar, **Hilversum;** Friso Repko, **Leiden;** J. Wartman, **Harderwijk;** T. Jagersma, **Grouw;** A. Bomer, **Brummen;** G. Stolk, **R'dam;** L van Hooft, **Bleriek;** F. Raven, **Emmeloord;** Mary Oord, **Den Haag;** W. Mol, **Borculo;** R. Musters, **Bergen op Zoom;** B. Palland, **Alkmaar;** D. v. d. Ree, **Strijen;** B. Smits, **Werkendam;** R. van Laarhoven, **Boekel;** J. van Boven, **Vlissingen.**

De oplossing van prijsvraag no. 50 luidt: **DINSDAG.**

✱ OOM DONALDS BRIEVENBUS ✱

RIA VAN VUUREN, DELFT. Je zult nu misschien al weer thuis zijn, Ria. Gaat het al wat beter? Van al je Duckvriendjes en -vriendinnetjes de groeten terug en beterschap toegewenst.
JAN BAKKER, ZWIJNDRECHT. Hebben jouw duiven nooit ruzie met de postduiven? Zeg maar tegen je zusje, dat ik het erg leuk zal vinden, als ik een brief van haar krijg. Schrijf jij nog eens?
ALIE MOOREN, OLDEBROEK. Daar sta je dan in Donald Duck, Alie! Ik heb heel lang over je raadsel nagedacht, maar ik vind het erg moeilijk. Stuur je mij de oplossing? Ik ben benieuwd!
MARK VAN KRIEKEN, ANTWERPEN. Namens Knir, Knar en Knor moet ik je zeggen dat ze het erg fijn vinden als je later 'ns in Duckstad komt. Ze zullen je dan alles laten zien. Het wachten is op de toeter!
TRUUS MEKKING, WAGENINGEN. Nou, óf het fijn is, als je een heleboel hebt te lezen! Ik merk dat je goed oplet op school, want je schrijft keurig. Houden zo, Truus, en sterkte met je huiswerk!
Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of aan DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam, adres en in de linkerbovenhoek OOM DONALDS BRIEVENBUS. Tot schrijfs!

WALT DISNEY'S
Oom Dagobert
IK ZOU TOCH WEL 'NS WILLEN WETEN, HOE OOM DAGOBERT HET VOOR ELKAAR KRIJGT! DE ZAKEN GAAN PRIMA EN HIJ HEEFT EEN PAKHUIS VOL GELD!
DAGOBERT DUCK GELDPAKHUIS
BLIJF UIT DE BUURT.
OOM DAGOBERT... WILT U 'N ARM FAMILIELID HELPEN?
NEE! GA HET ZELF VERDIENEN!
DAT WILDE IK JUIST... MAAR HOE? GEEFT U ME 'NS EEN BEETJE RAAD!
O, DAT KUN JE ALTIJD VAN ME KRIJGEN!
WACHT EVEN! IK ZAL HET OPSCHRIJVEN... WAAR IS M'N PEN NOU WEER?
IK HEB NIET DE HELE DAG DE TIJD, DONALD!
DAGOBERT
BERTUS, HEB JE SOMS EVEN EEN PEN VOOR MIJN NEEF?
JA HOOR! IK HEB ER ALTIJD EEN ACHTER MIJN OOR, MENEER!

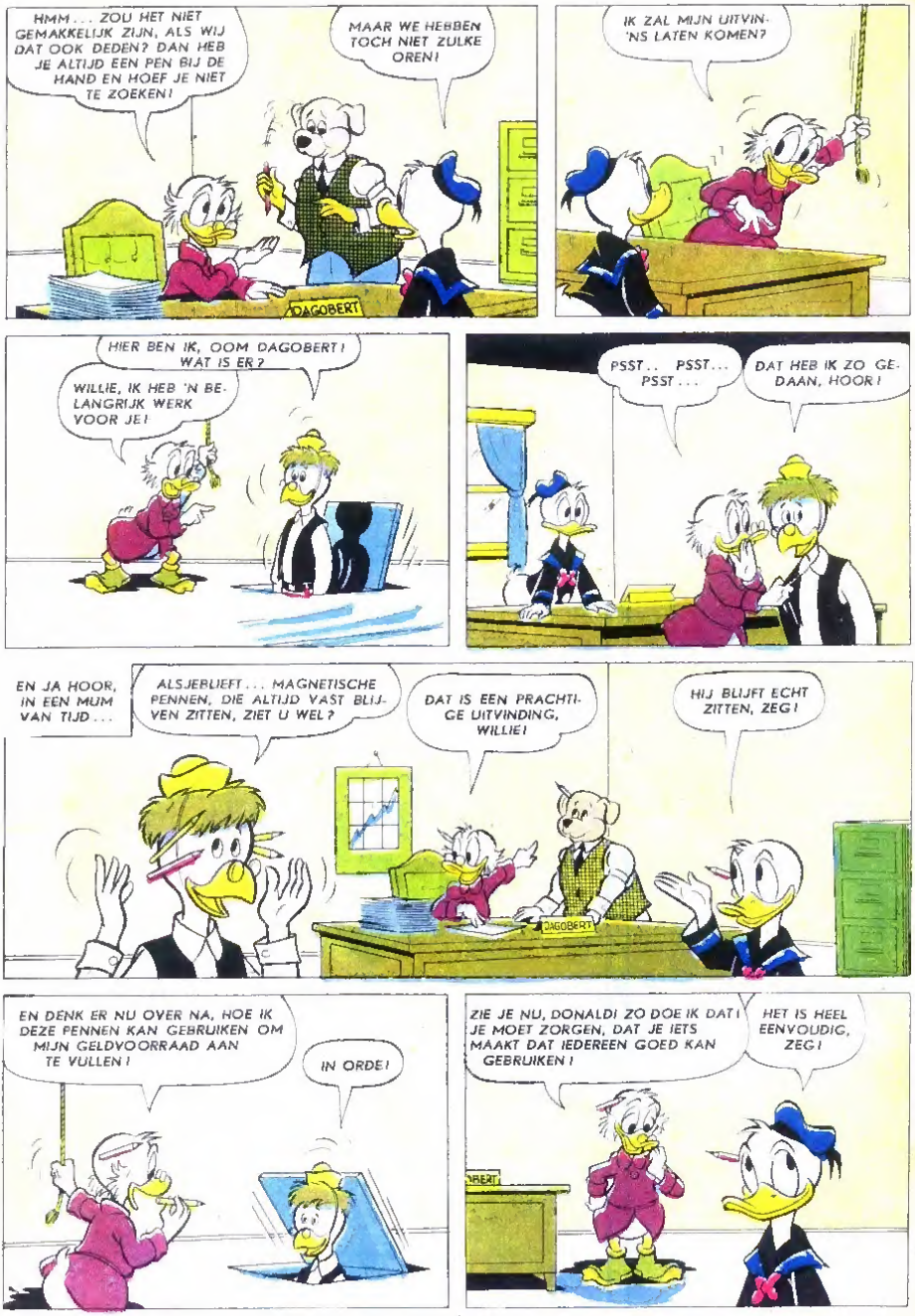
HMM... ZOU HET NIET GEMAKKELIJK ZIJN, ALS WIJ DAT OOK DEDEN? DAN HEB JE ALTIJD EEN PEN BIJ DE HAND EN HOEF JE NIET TE ZOEKEN!
MAAR WE HEBBEN TOCH NIET ZULKE OREN!
DAGOBERT
IK ZAL MIJN UITVIN-'NS LATEN KOMEN?
HIER BEN IK, OOM DAGOBERT! WAT IS ER?
WILLIE, IK HEB 'N BE-LANGRIJK WERK VOOR JE!
PSST.. PSST... PSST...
DAT HEB IK ZO GE-DAAN, HOOR!
EN JA HOOR, IN EEN MUM VAN TIJD...
ALSJEBLIEFT... MAGNETISCHE PENNEN, DIE ALTIJD VAST BLIJ-VEN ZITTEN, ZIET U WEL?
DAT IS EEN PRACHTI-GE UITVINDING, WILLIE!
HIJ BLIJFT ECHT ZITTEN, ZEG!
DAGOBERT
EN DENK ER NU OVER NA, HOE IK DEZE PENNEN KAN GEBRUIKEN OM MIJN GELDVOORRAAD AAN TE VULLEN!
IN ORDE!
ZIE JE NU, DONALD! ZO DOE IK DAT! JE MOET ZORGEN, DAT JE IETS MAAKT DAT IEDEREEN GOED KAN GEBRUIKEN!
HET IS HEEL EENVOUDIG, ZEG!

WAT ZAL KATRIEN OPKIJKEN, ALS IK HAAR VERTEL DAT IK HET GEHEIM VAN OOM DAGOBERTS SUCCES WEET!

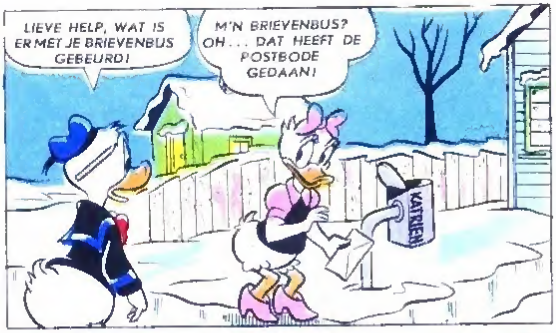
LIEVE HELP, WAT IS ERMET JE BRIEVENBUS GEBEURD!
M'N BRIEVENBUS? OH... DAT HEEFT DE POSTBODE GEDAAN!
KATRIEN

ZIE JE, HIJ VLOOG...
TR-RRING
WACHT EVEN... DE TELEFOON!
KATRIEN

HIJ VLOOG?
IK KOM ZO! DONALD!
KATRIEN

EN NU GAAT DE BRIEVENBUS VAN BOVEN OPEN! HMM...

NATUURLIJK! DAT IS HET... HET POSTKANTOOR GAAT VOORTAAN DE POST PER HELIKOPTER ROND-BRENGEN!
KATRIEN

JA, OOM DAGOBERT! IK ZAL DONALD ZEGGEN, DAT HIJ U NOG VOOR DIE PEN MOET BETALEN!

WAAROM ZOU DONALD NU ZO'N HAAST HEBBEN?
KATRIEN

IK ZAL ZE IETS GEVEN, DAT ZE KUNNEN GEBRUIKEN... REKEN MAAR! IK GA HELIKOPTERS VOOR HET POSTKANTOOR MAKEN!
HELICOPTERS?!!
IK KAN NOG GEEN VLIEGER MAKEN!
BOVENDIEN ZULLEN DE GROTE VLIEGTUIGFABRIEKEN DAAR WEL VOOR GEZORGD HEBBEN!
WACHT EENS! DAT IS PAS DE HELFT!
IEDEREEN MOET NU ZO'N NIEUWE BRIEVENBUS HEBBEN! EN NIET ALLE OUDE KUNNEN IN DE NIEUWE VORM GEBOGEN WORDEN!
DONALD DUCK
IK GA EEN BRIEVENBUSSENHANDEL BEGINNEN!
LATER...
IK HEB DEZE BRIEVENBUSSEN VAN MIJN LAATSTE GELD GEKOCHT, JONGENS BUIG ZE DUS VOORZICHTIG OM, HOOR!
ALS WE HIERMEE KLAAR ZIJN, ZULLEN WE NET ZO GEBOGEN ZIJN ALS DIE BRIEVENBUSSEN VAN U!

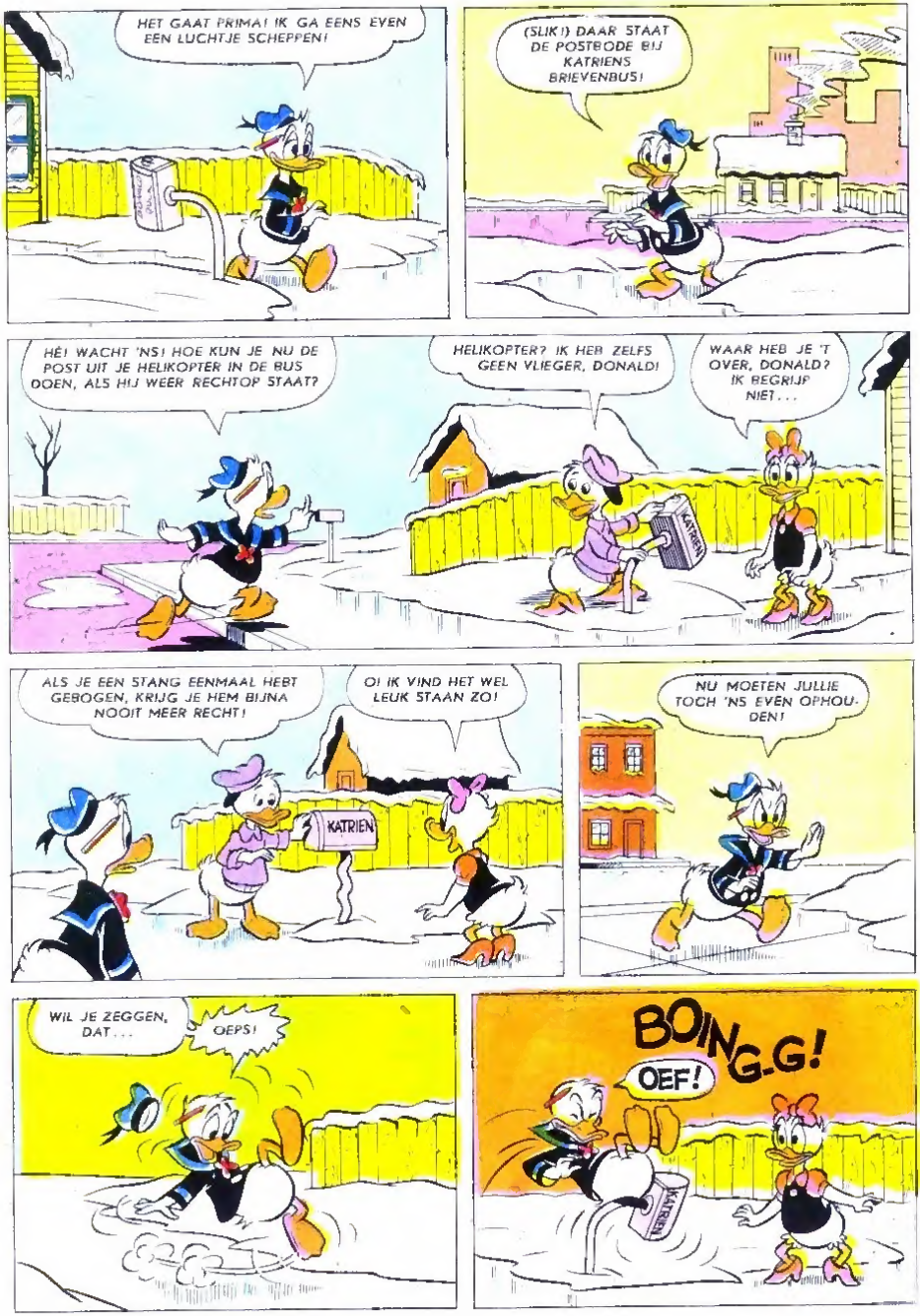
HET GAAT PRIMA! IK GA EENS EVEN EEN LUCHTJE SCHEPPEN!
(SLIK!) DAAR STAAT DE POSTBODE BIJ KATRIENS BRIEVENBUS!
HÉ! WACHT 'NS! HOE KUN JE NU DE POST UIT JE HELIKOPTER IN DE BUS DOEN, ALS HIJ WEER RECHTOP STAAT?
HELIKOPTER? IK HEB ZELFS GEEN VLIEGER, DONALD!
WAAR HEB JE 'T OVER, DONALD? IK BEGRIJP NIET...
KATRIEN
ALS JE EEN STANG EENMAAL HEBT GEBOGEN, KRIJG JE HEM BIJNA NOOIT MEER RECHT!
O! IK VIND HET WEL LEUK STAAN ZO!
KATRIEN
NU MOETEN JULLIE TOCH 'NS EVEN OPHOUDEN!
WIL JE ZEGGEN, DAT...
OEPS!
BOING-G!
OEF!
KATRIEN

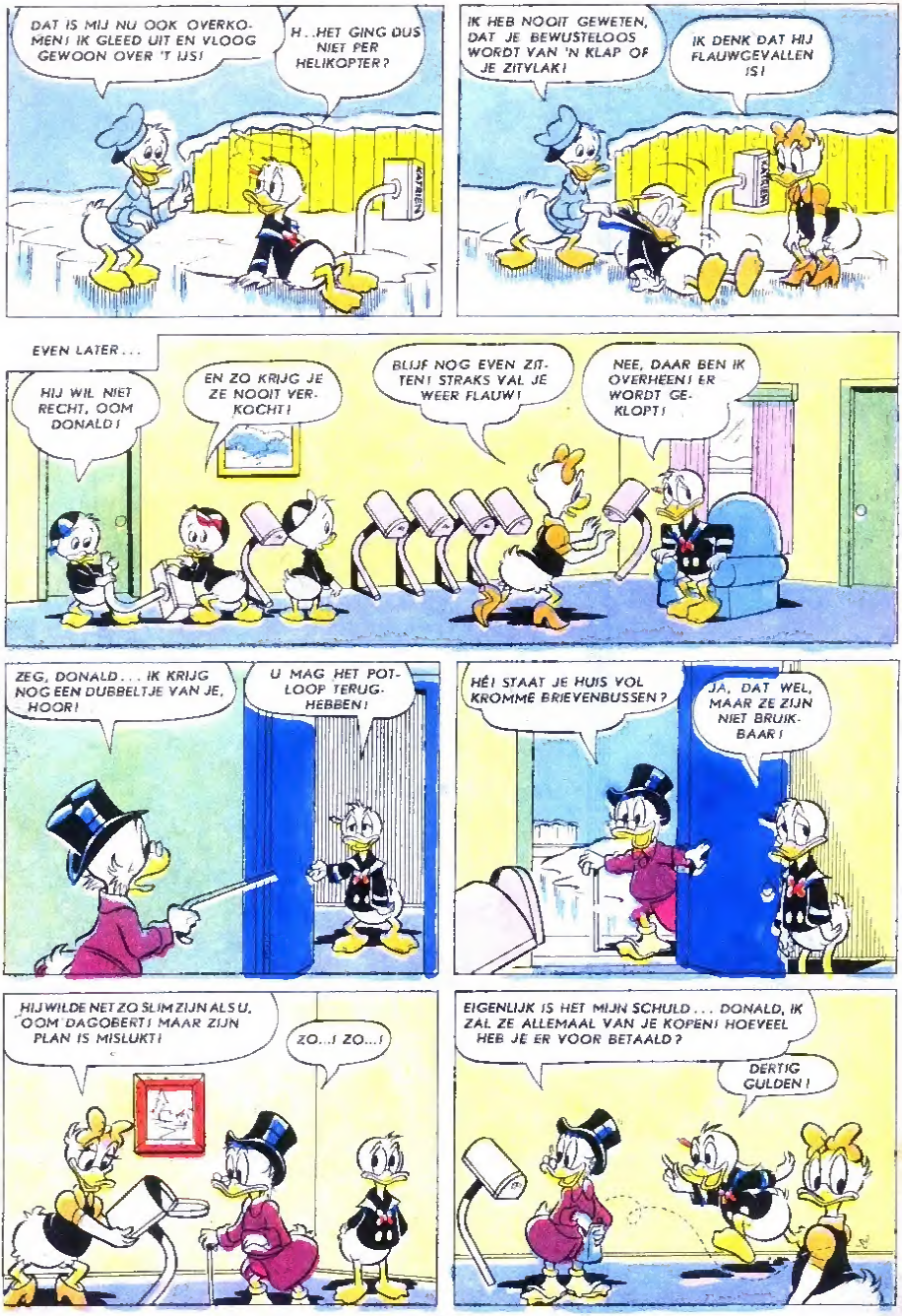
DAT IS MIJ NU OOK OVERKOMEN! IK GLEED UIT EN VLOOG GEWOON OVER 'T IJS!
H..HET GING DUS NIET PER HELIKOPTER?
IK HEB NOOIT GEWETEN, DAT JE BEWUSTELOOS WORDT VAN 'N KLAP OP JE ZITVLAK!
IK DENK DAT HIJ FLAUWGEVALLEN IS!
EVEN LATER...
HIJ WIL NIET RECHT, OOM DONALD!
EN ZO KRIJG JE ZE NOOIT VERKOCHT!
BLIJF NOG EVEN ZITTEN! STRAKS VAL JE WEER FLAUW!
NEE, DAAR BEN IK OVERHEEN! ER WORDT GEKLOPT!
ZEG, DONALD... IK KRIJG NOG EEN DUBBELTJE VAN JE, HOOR!
U MAG HET POTLOOP TERUGHEBBEN!
HÉ! STAAT JE HUIS VOL KROMME BRIEVENBUSSEN?
JA, DAT WEL, MAAR ZE ZIJN NIET BRUIKBAAR!
HIJ WILDE NET ZO SLIM ZIJN ALS U, OOM DAGOBERT! MAAR ZIJN PLAN IS MISLUKT!
ZO...! ZO...!
EIGENLIJK IS HET MIJN SCHULD... DONALD, IK ZAL ZE ALLEMAAL VAN JE KOPEN! HOEVEEL HEB JE ER VOOR BETAALD?
DERTIG GULDEN!

NOU, DAT IS ZEKER OOK DE EERSTE KEER DAT U EEN STROP HEBT, OOM DAGOBERT!
EEN STROP? WELNEE! IK KAN ZE HEEL GOED GEBRUIKEN, HOOR!

MAAR HET POSTKANTOOR TRAPT ER NIET IN! ZE GEBRUIKEN GEEN HELIKOPTERS VOOR DE POST, DAT IS VEEL TE DUUR, ZEGGEN ZE!
ZE ZIJN NIET VOOR DE POST!

IK MOET ER NAMELIJK EEN GELDFAKHUIS BIJ HEBBEN. MAAR IK WEET IETS VEEL GOEDKOPERS...
WAT?

KOM MORGEN MAAR EENS KIJKEN, DAN ZUL JE 'T ZIEN!
?

EN...
ZIE JE WEL? NU HEB IK ALLEMAAL KLEINE GELDBUSSEN... VOOR EEN SPOTKOOPJE!
MAAR DAT GELD IS NIET BUITEN BEREIK, OOM!

DE ZWARE JONGENS KUNNEN HEEL HOOG SPRINGEN, HOOR!
JE HEBT GELIJK!

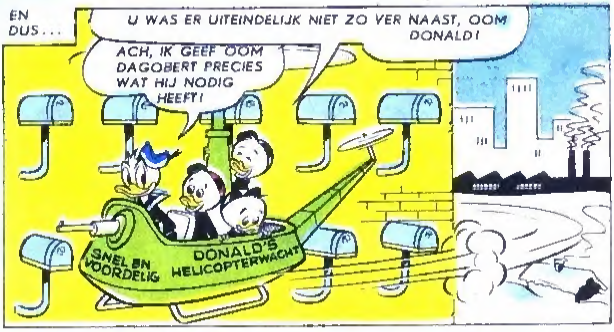
EN DUS...
U WAS ER UITEINDELIJK NIET ZO VER NAAST, OOM DONALD!
ACH, IK GEEF OOM DAGOBERT PRECIES WAT HIJ NODIG HEEFT!
SNEL EN VOORDELIG
DONALD'S HELICOPTERWACHT

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

HEB JE DIE AL

Er was in Denemarken eens een zekere mijnheer Georg Carstensen, die vond dat in de hoofdstad van zijn land een gelegenheid moest komen, waar de mensen verstrooiing konden vinden op velerlei gebied. In 1843 werden zijn plannen werkelijkheid, toen aan de rand van Kopenhagen een groot amusementspark, „Tivoli" genaamd, werd geopend. Dit park, dat bekendheid heeft gekregen over de gehele wereld, ligt thans in het hartje van de Deense hoofdstad. Je kunt er van alles vinden: bijvoorbeeld kunstenaars en kunstemakers, een draaimolen en een roetsjbaan, een schouwburg en een muziekzaal, een elektrisch treintje en prachtig aangelegde vijvers met hoog opspuitende fonteinen. Tivoli trekt dan ook ieder jaar duizenden bezoekers per dag.

Beroemd waren in vroeger jaren de ballonopstijgingen; hieraan herinnert de afbeelding rechts op de postzegel. Bekend zijn ook de concerten, in de open lucht of in een zaal; zowel klassieke als populaire muziek en jazz worden ten gehore gebracht. Hierop duidt het gedeelte van een cello links op de zegel.

150 jaar na de geboorte van Georg Carstensen werd deze postzegel van 35 ore in augustus 1962 in Denemarken uitgegeven.

KNOPEN-TIP

Als je een knoop met vier gaatjes, bijvoorbeeld van je mantel of blazer, door elk paar gaatjes afzonderlijk aan de stof vastnaait en afhecht, zul je de knoop niet gauw verliezen.

Wanneer het ene bundeltje draden versleten is, zorgt het tweede er namelijk voor dat de knoop toch aan de stof blijft vastzitten.

KATTENPROBLEEM

De twaalf poesjes die je op dit plaatje ziet, hebben de hele dag leuk in de tuin gespeeld, maar . . . toen zijn ze met elkaar gaan vechten. Hun baas wil daarom de tuin in vier gelijke stukken verdelen en dat moet dan zo gebeuren, dat er in elk stuk slechts drie katjes (die op de tekening niet verplaatst mogen worden), bij elkaar blijven. Weet jij hoe hij dat moet doen? Volgende week laten we je de oplossing zien.

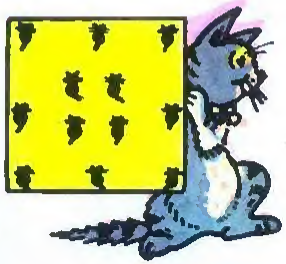

* * * BOVEN IN DE BOOM * *

Toen één van de inwoners van een kleine Italiaanse stad zeventig jaar was geworden, klom hij ter ere van zijn verjaardag in een hoge boom. Hij had namelijk tegen zijn vrienden, die hem kwamen feliciteren, erg opgeschept over zijn kracht en jeugdigheid en hij wilde eens laten zien wat hij kon. In het dichtstbijzijnde park klom hij, terwijl een groot aantal toeschouwers zich om hem heen had geschaard, tot de top van een twaalf meter hoge dennenboom. Op dat moment klonk de sirene van een naderende brandweerauto. Één van de omstanders had deze te hulp geroepen, omdat hij het toch niet vertrouwde. En tot ieders verwondering nam de jarige het vriendelijke aanbod om langs de brandweerladder weer naar de begane grond terug te keren, aan.

* * * * *

Dure Postzegel

Sinds in ons land de eerste postzegels werden uitgegeven — dat was in het jaar 1852 — zijn er in totaal ruim 950 verschillende zegels verschenen.

Een heel merkwaardige uit deze reeks is de oranjekleurige vijf cents-zegel van 1891 met de toen nog jonge Koningin Wilhelmina (met hangend haar) er op afgebeeld.

De vijf cents-zegels uit dat jaar werden namelijk gedrukt in het blauw, maar door een vergissing is er één vel in oranje verschenen.

Je begrijpt dus wel dat zo'n zegeltje heel zeldzaam is, vandaar dat er kort geleden op een postzegel-veiling het sommetje van achtendertigduizend gulden voor betaald werd.

WALT DISNEY'S
Willie Wortel
S STOP! IK WEET HET NIET ZEKER, MAAR HET KOMT ME VOOR, DAT JE IN OVERTREDING BENT!
ONZIN, AGENT! MAG IK U EVEN MIJN NIEUWSTE UITVINDING VOORSTELLEN EEN POEZE AUTO!
WIL JE DAARMEE ZEGGEN, DAT DIE KAT DE AUTO BESTUURT?
NEE, NATUURLIJK NIET! POESJE DOET HELEMAAL NIETS EN LAAT ZICH INTUSSEN VERTROETELEN!
EN WANNEER EEN KAT GEAAID WORDT, SCHIETEN ER ELEKTRISCHE VONKEN UIT Z'N HAAR. POESJE ZIT OP EEN KLEINE MOTOR, DIE LOOPT OP DEZE STROOM, BEGRIJPT U?
NEE, EERLIJK GEZEGD, NIET HELEMAAL!
NU MAAK IK EEN PROEFRITJE OM EENS TE KIJKEN, HOE HET GAAT!
RIJ DAN MAAR DOOR WILLIE! EN SUCCES HOOR!
OEI! MOET JE DAAR EENS ZIEN!
WAT?

WRAF! WRAF! WOEF! WOEF!
WOEF!!
VOOR HONDEN GAAT ZE ALVAST OP DE LOOP!
NOU, DE BENZINEMOTOR HEEFT OOK Z'N FOUTEN!
DE BENZINEMOTOR BLIJFT IN IEDER GEVAL OP ZIJN PLAATS!
MAAR HIJ HEEFT GEEN EIGEN KARAKTER!
JE ZOU POESJE VAST KUNNEN BINDEN!
NOOIT! DAT ZOU EEN GROTE BELEDIGING VOOR HAAR ZIJN!
NOU, HET BESTE EN TOT ZIENS, AGENT!
TOT KIJK! EN PAS MAAR OP VOOR DE HONDEN!
NOU, DAT IS HELEMAAL NIET ZO MOEILIJK! ALS IK ERGENS IN EEN STRAAT EEN HOND ZIE, GA IK DAAR DOODEENVOUDIG NIET IN!

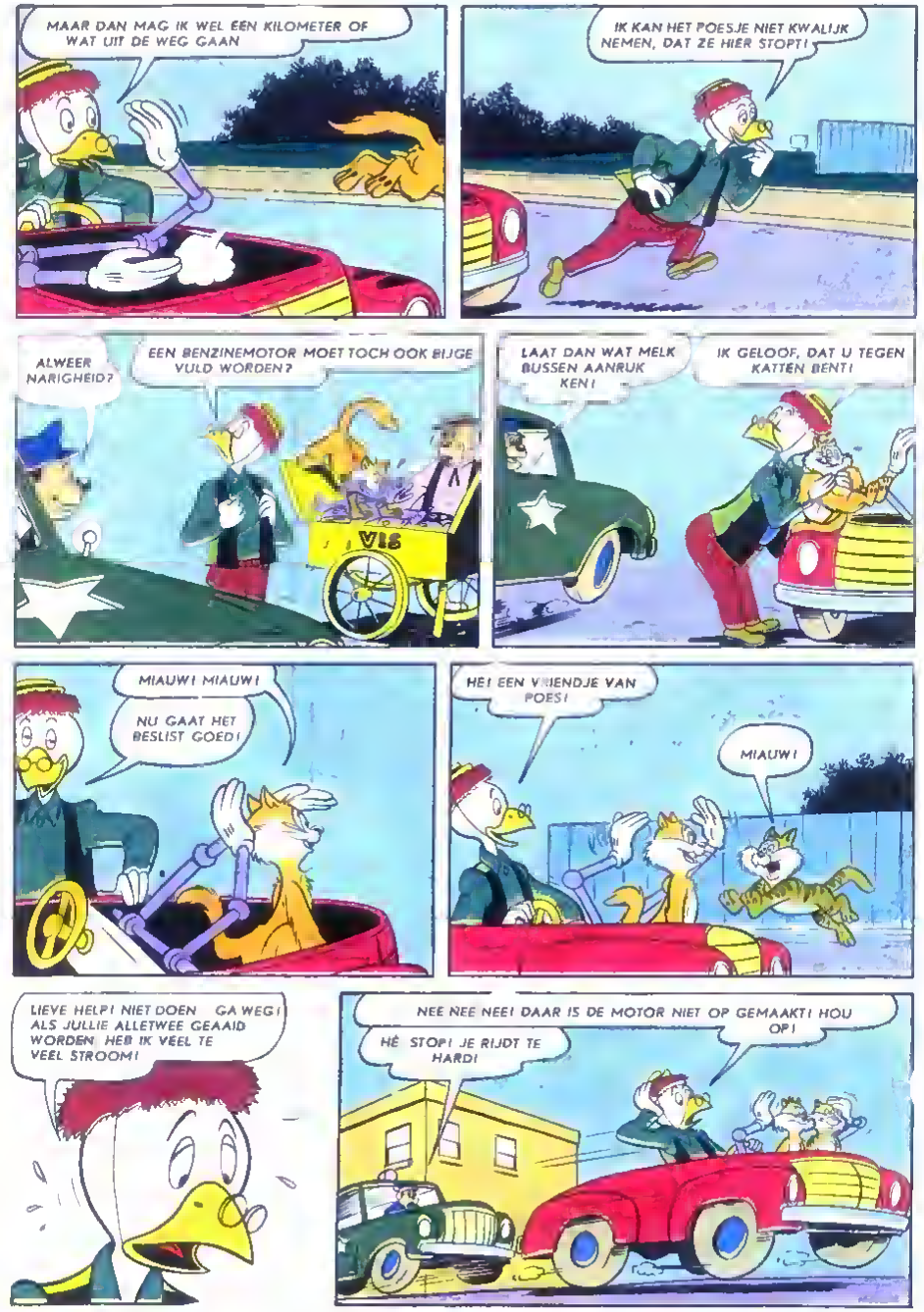
MAAR DAN MAG IK WEL EEN KILOMETER OF WAT UIT DE WEG GAAN
IK KAN HET POESJE NIET KWALIJK NEMEN, DAT ZE HIER STOPT!
ALWEER NARIGHEID?
EEN BENZINEMOTOR MOET TOCH OOK BIJGE VULD WORDEN?
VIS
LAAT DAN WAT MELK BUSSEN AANRUK KEN!
IK GELOOF, DAT U TEGEN KATTEN BENT!
MIAUW! MIAUW!
NU GAAT HET BESLIST GOED!
HE! EEN VRIENDJE VAN POES!
MIAUW!
LIEVE HELP! NIET DOEN GA WEG! ALS JULLIE ALLETWEE GEAAID WORDEN HEB IK VEEL TE VEEL STROOM!
NEE NEE NEE! DAAR IS DE MOTOR NIET OP GEMAAKT! HOU OP!
HÉ STOP! JE RIJDT TE HARD!

KAN IK ER WAT AAN DOEN, DAT MIJN MOTOR AANTREKKELIJK IS?
NEE, MAAR JE KRIJGT WEL EEN BOETE!
TOT IN DE RECHTS ZAAL!
IK ZAL WAT BETER MOETEN UITKIJKEN!
IK ZAL ER IN IEDER GEVAL NOOIT LAST VAN HEBBEN DAT MIJN MOTOR NIET OP GANG KOMT!
TJUK! TJUK! SPUTTER!
BENG!
BAH! HOU OP, KNALLEND EN SPUTTEREND BENZINEMOTORMONSTER!
HA-HA! ER IS DUS TOCH NOG IETS GOEDS AAN DIE UITVINDING VAN JE JE BLIJFT STEEDS IN BEWEGING! REUZE GEZOND, HOOR WILLIE!
IK HOOP DAT POESJE NIET VER GEGAAN IS!
POLITIE
AHA! DAAR IS ZE! IK ZIE HAAR OGEN BLINKEN ONDER DIE TRAP!
KOM, POES POES POES!
HALLO! NUMMER 43 HIER! AAN DE WESTKANT IS ALLES RUSTIG!
KOM DAN TOCH POESJE! NU MOET IK WEER ACHTER JE AAN!
FSST! G-G-GRAUW! FSST!
HOU JE KALM POES! AU! HÈ!
?

LAAT DIE KAT MET RUST EN KOM ER UIT, WILLIE!
AU! EN DAN NAAR HUIS LOPEN ZEKER! OEF!
DAAR HEB IK JE! HET SPIJT ME DAT IK JE BIJ JE NEKVEL MOET PAKKEN, MAAR JE MAAKT HET ER ZELF NAAR!
SJONGE!
(SLIK!) DIT IS POESJE NIET! D DIT IS EEN WILDE KAT!
JA, HIJ IS GISTEREN UIT ZIJN KOOI IN DE DIERENTUIN ONTSNAPT!
DOE HEM MAAR IN DIE VUILNISEMMER! IK ZAL HEM TERUG-BRENGEN!
IK GELOOF NIET DAT BENZINEMOTORS OOIT ZOIETS HEB-BEN!
GA JE JE POEZE AUTO AAN DE KANT ZETTEN?
NOU, IK BEN ER HELEMAAL ONDERSTEBOVEN VAN EN POESJE HEEFT RUST NODIG!
HÉ, KIJK NS WAT EEN ELEKTRICITEIT IK HEB
K-R-R-R-EKS!
NEE MAAR!
HIHI... DE POEZE-AUTO IS EEN WORTEL AUTO GEWORDEN! EN HET MOOISTE IS DAT BIJ MIJ ALLES GOED GAAT!
JA, TOT JE KAAL GEAAID BENT TEN-MINSTE!

Pipo en het oog van X

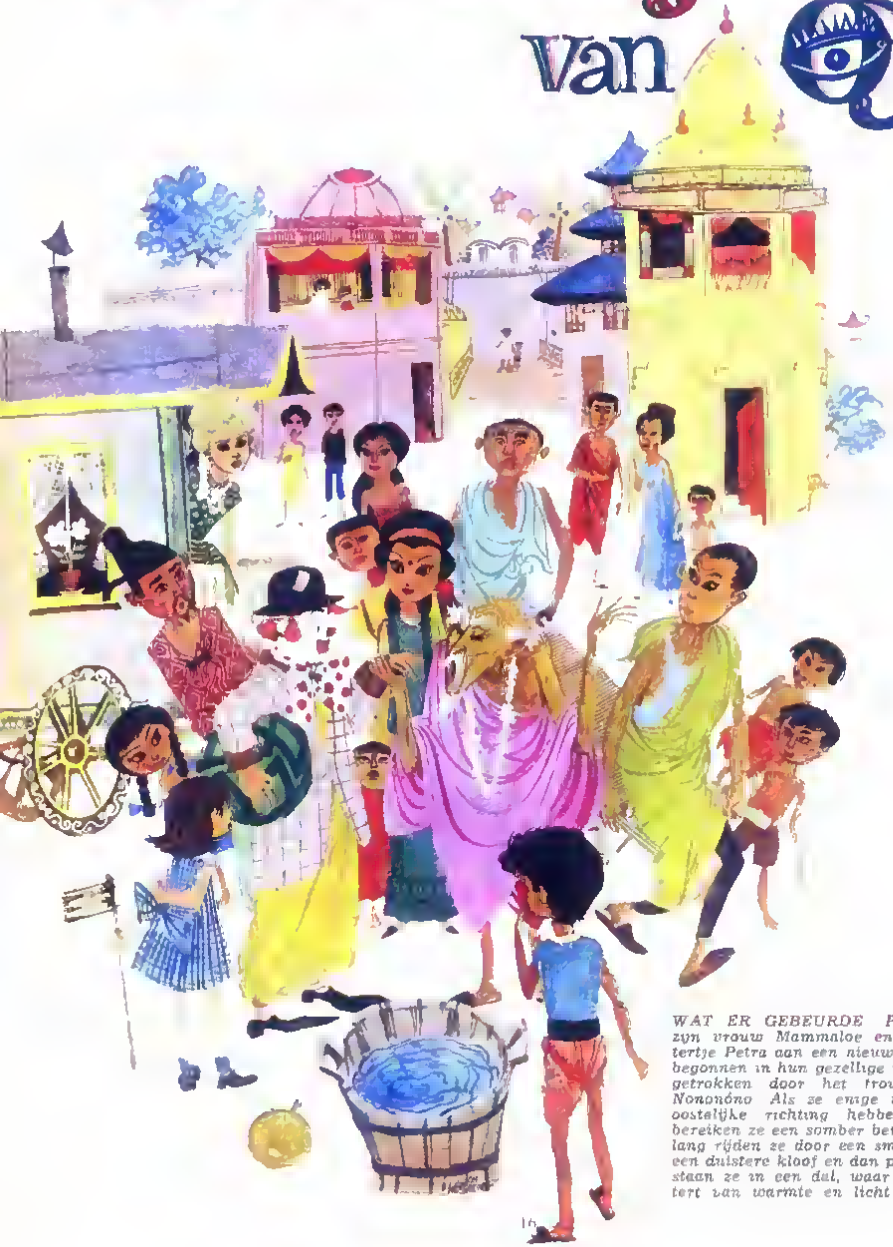

WAT ER GEBEURDE Pipo is met zijn vrouw Mammaloe en zijn dochtertje Petra aan een nieuwe lange reis begonnen in hun gezellige woonwagen, getrokken door het trouwe ezeltje Nononóno Als ze enige maanden in oostelijke richting hebben gereden, bereiken ze een somber bergland Heel lang rijden ze door een smalle weg in een duistere kloof en dan plotseling staan ze in een dal, waar alles schittert van warmte en licht .

EEN WONDERLIJK RIJK

DE familie clown komt ogen te kort om alles te bekijken! „Duizendmaal sapperdeflap!" roept Pipo, „het ziet er hier uit als 'n sprookjesland uit duizend-en-eennacht met de warmte van een Zuidzee-eiland, maar het ligt op een plek waar ik alleen maar een kil bergdorp zou hebben verwacht! Het zijn allemaal vrolijke mensen hier. Heb je die bruine lachebekken gezien, Mammaloe! Reken maar dat dit een fijn publiek is om voor op te treden! Jipsekeejoepie, wat hebben we het getroffen!"

Ze rijden hun woonwagen naar een open plek midden in het stadje en pakken daar hun spullen uit. Terwijl Pipo zijn kunststukgereedschap klaarzet, gaat Petra rondlopen met een ratelije, om de mensen te waarschuwen dat er een clown in de buurt is, die dadelijk gaat optreden. Ze hoeft zich niet druk te maken, want de woonwagen is hier een bijzonder voertuig, van alle kanten stromen de bruine inwoners van dit dal al naar de bezienswaardigheid toe. „Hooggeacht publiek!" roept Pipo, „ik heet mezelf hartelijk welkom in jullie warme landje en nu ga ik jullie aan het lachen maken! Eigenlijk is dat niet nodig, want jullie lachen nu al, maar het kan altijd nog harder! Daar gaat-ie dan! Hupsa!"

Pipo wandelt over een koord, laat zich op een grappige manier van een ladder in een emmer water vallen en blaast zeepbellen uit zijn oren. Maar er is geen handgeklap te horen, het is tijdens de kunsten van Pipo akelig stil geworden. „Pipo," fluistert Mammaloe, „wat mankeert die mensen? Ze lachen niet meer, het lijkt hier wel de omgekeerde wereld!"

Pipo denkt er over na, of er misschien iets mis gegaan is met zijn kunsten, maar hij kan niets vinden. „Ik goo er nog een schepje op!" roept hij. „Een grote kunst let op!" Binnen twee tellen blaast Pipo nu drie ballonnen op, laat een vuurpijl uit zijn hoihoed schieten, kukelt als een haan, duikelt als een aapje en springt als een kangoeroe. Maar als hij uitgeput op het laatste ballonnetje gaat zitten, volgt er weer geen gelach en handgeklap.

Een paar bewoners van dit zonnige dal stappen op hem toe, de ene voelt Pipo's pols en de andere kijkt naar zijn tong! „Vreemdeling liever ophouden," zeggen ze vriendelijk. „Als vreemdeling ziek zijn, hij zich niet zo inspannen moeten! Bewoners van Rhim-Rhama maken zich bezorgd om u!"

Pipo's mond valt open van verbazing. „Ben ik ziek?" stamelt hij. „Ik voel me zo lekker als kip meneertjes!" Op dat ogenblik komen twee andere bewoners van het dal Rhim-Rhama (zo heet het hier dus) met een stevig rustbed aandragen en voor Pipo kan protesteren wordt hij opgepakt en stevig ingestopt! Pipo moet er zo hard om giechelen, dat het bed ervan schudt, maar als ze hem ook nog een pilletje in zijn mond willen stoppen, wordt het onze clown toch te bar! „Hé!" roept hij, „ik ben helemaal niet ziek! Hou op! Help!" Mammaloe die pannekoeken aan het bakken is draait het vuur uit en komt naar buiten. Ze zet grote ogen op, als ze haar man Pipo daar buiten in het bed gestopt ziet met al die Rhim-Rhamanen als dokters om hem heen. „Goed volk," zegt Mammaloe, „Mijn man Pipo is zeer kerngezond, hoor! En als hij wat mankeert zal ik zelf wel voor hem zorgen!" Een oudere man met een sik wijst op Pipo en zegt. „Vreemdeling zeer zeker wèl ziek zijn! U letten maar op zijn kleur, hij zien akelig wit! Witter dan de sneeuw op de bergtoppen rond ons land!" Ziezo nu weet Pipo het! De bewoners van dit dal denken dat hij ziek is, omdat hij zo wit ziet. Beste mensen en andere aanwezigen!" roept Pipo, „jullie zijn erg aardig om zo bezorgd te zijn, maar ik ben altijd zo wit geweest! Zo hoort het

Een nieuw, geheimzinnig avontuur door Wim Meuldijk met prenten van Jan Wesseling

gericht van een clown te zijn, zie je!" De Rhim-Rhamanen zien het, maar ze begrijpen het niet! In hun dal is iedereen lekker bruin door dat felle licht, waar Pipo nog niet veel van begrijpt. Het is nu immers al bijna avond en toch schijnt de zon nog even fel als 's middags. „Dames en mannen!" roept hij, „jullie hebben hier een grappig land, hoor! Maar vertel me nu eens, hoe het komt dat er hier geen schaduw is dit is toch een dal en." Pipo kan zijn zin niet afmaken op dit ogenblik begint er op de hoogste toren in het dal Rhim-Rhama een klok te luiden.

Zodra dit geluid klinkt, zetten alle toeschouwers zich in beweging en tien seconden later is het pleintje leeg! Ook in de verte zijn de mensen de huizen ingegaan, je hoort nog overal luiken en deuren dichtschuiven en dan is het stil! Pipo Mammaloe en Petra staan eenzaam naast hun woonwagen en snappen er niets van. „Het kan zijn," zegt Mammaloe, „dat vreemde volken ook leerzame gewoontes hebben, Pipo! Maar je moet me toch eens uitleggen, waarom al die mensen op klaarlichte dag hun huizen inkruipen. Wat kan dearvoor nou de reden zijn?" Het antwoord op die vraag van Mammaloe weet Pipo niet, maar dat geeft niet, want precies een seconde later komt het antwoord vanzelf! Het wordt donker! Dat klinkt misschien niet als iets bijzonders, maar als je het mee zou maken, zou je begrijpen, waarom Pipo, Mammaloe en Petra tegelijk een gilletje geven van verbazing! Er is namelijk geen langzame overgang met schemering en avondkleuren, nee het is het ene ogenblik stralend licht en het volgende moment is het donker! „Sapperdemalle-mosterdpot!" roept Pipo, „wat gebeurt er! Heeft iemand een emmertje water over de zon gegooid of sluiten ze dit dal af met een schuifdak? Petra, waar ben je? Mammaloe blijf staan waar je staat en verroer je niet!" Het duurt een hele tijd voor de ogen van de clowns-familie voldoende aan het donker gewend zijn, om de omtrek van hun woonwagen terug te kunnen vinden. Voetje voor voetje klauteren ze naar binnen. Mammaloe steekt de lamp aan en dan zuchten ze van opluchting. „Pfff!" zegt Petra, „over zo'n vreemd land heb ik op school niets geleerd! Die mensen gingen dus naar huis omdat die klok waarschuwde voor het donker worden! Maar hoe kan het zo opeens nacht worden dat hoort toch niet!" Mammaloe kijkt op de klok en zegt dat het wel een nette tijd is om donker te worden, want het is allang avond. Pipo zegt niets, hij eet zwijgend zijn pannekoeken op en denkt ondertussen diep na over dit vreemde land met de vriendelijke bruine mensen. Die nacht ligt hij even wakker en luistert naar het regelmatig gesnurk, dat uit al die mooie huizen opklinkt. Er staat geen zuchtje wind en de tropische bloemen in de tuinen verspreiden heerlijke geuren. „Het is een geheimzinnig land, maar een fijn land," mompelt Pipo en dan valt hij in slaap.

De volgende morgen wordt hij gewekt door Petra, die al helemaal aangekleed bij zijn bed staat. „Je hebt je verslapen, papa Pipo," zegt Petra, „en daardoor heb je wat gemist! Het werd vanochtend vroeg weer net zo plotseling licht als het gisteravond donker werd! En ik heb iemand meegebracht, die ons alles kan uitleggen! Dit is een jongetje uit dit land, hij heet Toj-toj en hij is net zo oud als ik!" Pipo wrijft de slaap uit zijn ogen, duwt Petra en het bruine jongetje Toj-toj de wagen uit, gaat zich wassen, eet een bord pap en kijkt dan naar buiten, waar Petra met haar nieuwe vriendje in het stralende licht zit te wachten. „Ziezo, jongetje!" zegt Pipo, terwijl hij op een ton gaat zitten, „vertel me nu alles! Hoe komt het, dat de zon hier zo ineens ondergaat en ineens opkomt? Wat is het geheim?"

„Meester clown!" zegt Toj-toj, „mijn niet snappen! Waarover u praten? Wat zijn „zon"?

Het licht in dal Rhim-Rhama komen niet van ding dat heten „zon??! Het komen uit het grote oog van Ox, de machtige reus, die wonen op hoogste berg top ter wereld, ziet u!"

Volgende week:

HET VERHAAL VAN OX!

WALT DISNEY'S
Goofy
GOEIE GRUTJES, GOOFY! JE KUNT HIER BIJ JOU NIET GAAN ZITTEN ZONDER EEN PAAR STOFWOLKEN TE MAKEN!
OH, DA'S NOG NIETS! MOET JE 'NS ZIEN WAT ER GEBEURT ALS IK OP DE BANK GA LIGGEN!
ALS JE 'T MAAR NIET DOET! (SNIF!) AL DAT STOF MAAKT ME AAN 'T NIEZEN!
MAAR KLAARTJE... ALS IK DE HELE TIJD MOET STAAN, ZAL IK ENORM MOE WOR DEN!
DAT ZUL JE NIET! ZODRA IK WEG BEN, KUN JE GAAN ZITTEN, EN DAT IS NU, WANT IK GA METEEN WEG!
GRUTJES! ALS JE DOOR JE MEUBELS JE VRIENDEN BEGINT TE VERLIEZEN, WORDT HET TIJD ER IETS AAN TE DOEN!
EN
HUP, TWEE DRIE... (PUF!) HUP, TWEE, DRIE (PUF! PUF!) HUP, TWEE
KLOP!
KLOP!
KLOP!

ER IS VAST EEN MAKKELIJKER MANIER! ALS IK ZO DOORGA, MOET IK DE REST VAN M'N LEVEN IN BED BLIJVEN OM BIJ TE KOMEN!
HMM... ZEG, JONGENS, IK WEET EEN HEEL LEUK SPELLETJE VOOR JULLIE! KOM!
FIJN! WE VERVELEN ONS TOCH AL!
EN ZO...
WEET U ZEKER DAT WE HET MOGEN, MENEER?
ALS WE DAT THUIS ZOUDEN DOEN... NOU!
IK VIND HET GOED, HOOR! GA MAAR DOOR TOT HET STOF OP IS!
TJOMP!
WOMP!
TJOEMP!
POEF!
TWOING!
TWENG!
SJONGE! IK GELOOF DAT M'N MEUBELS EERDER OP ZULLEN ZIJN!
IK WEET ZEKER DAT KLAARTJE HET STOF TOCH NOG BETER ZOU VINDEN DAN DIT HIER!
HET SPIJT ONS, MAAR U ZEI ZELF
HÉ, ZEG! ER ZIT EEN HELEBOEL GELD IN DE VULLING VAN DIE BANK!
EN EEN OUDE KRANT OOK! WAT ZOU DAT BETEKENEN?
19 AUG 1953
TAXI-BESTUURDER REKENT AF MET BANKROVERS!
GRUTJES! DAT BEN IK!

JA, NU WEET IK HET WEER...!
IK WAS JUIST AAN HET UITKIJKEN NAAR EEN VRACHTJE, TOEN DIE ROVERS DE BANK UIT KWAMEN...
RIJ ZO HARD JE KUNT VOORUIT!
TAXI
IK WAS ZO BANG, DAT IK HET GASPEDAAL TOT OP DE BODEM INDRUKTE! WE VLOGEN DOOR DE STRATEN!
H HELP! MOEDER! IK WIL ER UIT! IK WIL ER UIT! H HELP!
IK BEKEN ALLES! STOP ASJE-BLIEFT!
P-I-I-EP!
GELUKKIG VOOR ONS RAAKTE DE BENZINE OP. MAAR TOEN WAREN ZE AL... FLAUWGEVALLEN
EH DAT IS DAN F 1.731
1.73
IK WAS ZO BANG VOOR DIEVEN, DAT IK MIJN BELONING VOOR HET VANGEN VAN DE BANKROVERS VERSTOPTE! TOEN HEB IK HET VERGETEN!
SJONGEJONGE! IK ZAL HET GOED KUNNEN GEBRUIKEN OM EEN HEEL STEL NIEUWE MEUBELS TE KOPEN!
MAAR
DIT IS HET MODERNSTE!
MAAR NIET ZO GEMAKKELIJK ALS M'N OUDE STOEL!

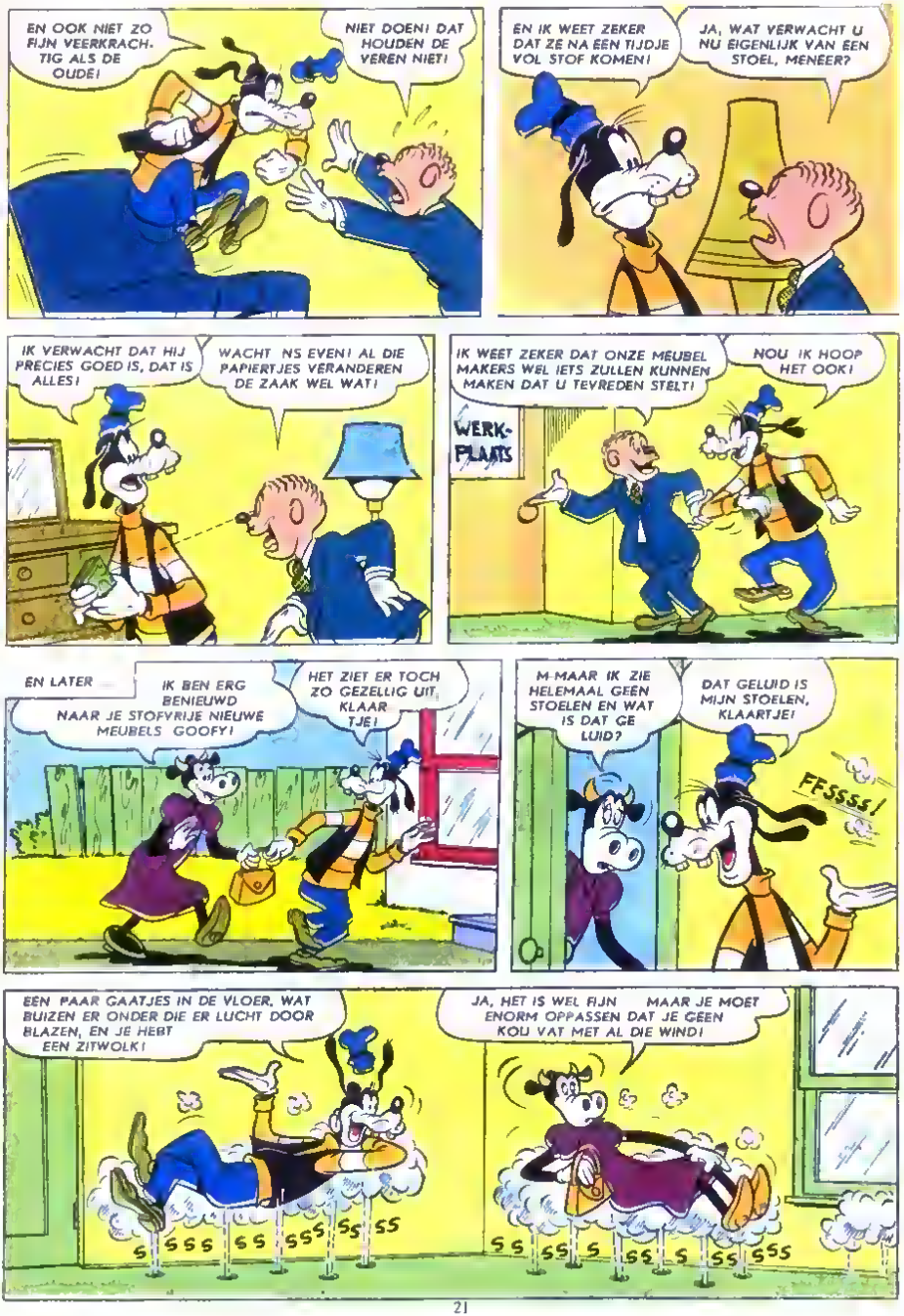
EN OOK NIET ZO FIJN VEERKRACHTIG ALS DE OUDE!
NIET DOEN! DAT HOUDEN DE VEREN NIET!
EN IK WEET ZEKER DAT ZE NA EEN TIJDJE VOL STOF KOMEN!
JA, WAT VERWACHT U NU EIGENLIJK VAN EEN STOEL, MENEER?
IK VERWACHT DAT HIJ PRECIES GOED IS, DAT IS ALLES!
WACHT NS EVEN! AL DIE PAPIERTJES VERANDEREN DE ZAAK WEL WAT!
IK WEET ZEKER DAT ONZE MEUBELMAKERS WEL IETS ZULLEN KUNNEN MAKEN DAT U TEVREDEN STELT!
NOU IK HOOP HET OOK!
WERK-PLAATS
EN LATER ...
IK BEN ERG BENIEUWD NAAR JE STOFVRIJE NIEUWE MEUBELS GOOFY!
HET ZIET ER TOCH ZO GEZELLIG UIT, KLAAR TJE!
M-MAAR IK ZIE HELEMAAL GEEN STOELEN EN WAT IS DAT GE LUID?
DAT GELUID IS MIJN STOELEN, KLAARTJE!
FFSSSS!
EEN PAAR GAATJES IN DE VLOER, WAT BUIZEN ER ONDER DIE ER LUCHT DOOR BLAZEN, EN JE HEBT EEN ZITWOLK!
JA, HET IS WEL FIJN MAAR JE MOET ENORM OPPASSEN DAT JE GEEN KOU VAT MET AL DIE WIND!

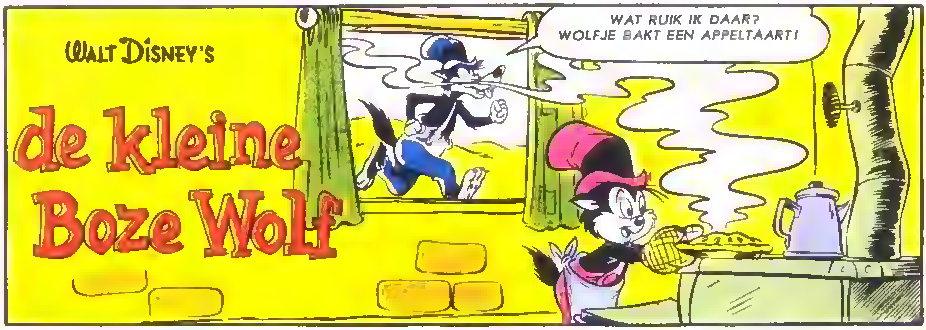
WALT DISNEY'S
de kleine Boze Wolf
WAT RUIK IK DAAR? WOLFJE BAKT EEN APPELTAART!

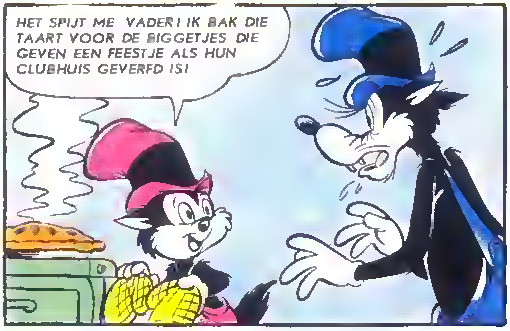
HET SPIJT ME VADER! IK BAK DIE TAART VOOR DE BIGGETJES DIE GEVEN EEN FEESTJE ALS HUN CLUBHUIS GEVERFD IS!

KRIJG IK ER DAN EEN STUKJE VAN?
U VERDIENT HET NIET, WANT U HEBT ER NIETS VOOR GEDAAN EN U DOET NOOIT IETS!

HOE KUN JE DAT NU TOCH ZEGGEN!
U WILT NIET EENS APPELS PLUKKEN! HOE KAN IK DAN EEN APPELTAART VOOR U BAKKEN, VADER!

MAAR ALS U NU GAUW EEN PAAR KARWEITJES OP KNAPT EN U ZICH GOED GEDRAAGT, ZAL IK WEL EENS ZIEN!
GOED! IK WATERTAND GEWOON!

ALS U HET NIET DOET, MOET U EEN HELE DAG HET WERK DOEN!
NEE, ZEG! IK DOE T AL!

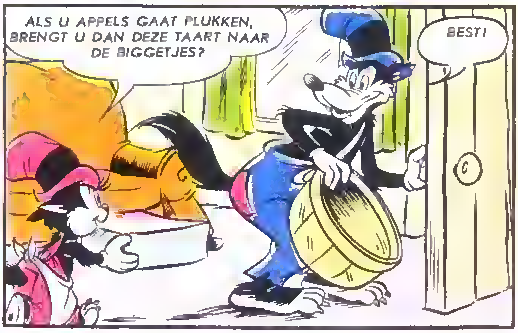
ALS U APPELS GAAT PLUKKEN, BRENGT U DAN DEZE TAART NAAR DE BIGGETJES?
BEST!

NIET ERVAN SNOEPEN, HOOR! EN MAAK DE BIGGETJES NIET BANG, VOOR HET FEESTJE!
IK BELOOF HET!
HMMM! NIEMAND THUIS! IK ZAL 'M HIER NEER ZETTEN!
BUITEN BEL
KRINNGG!
ALLEEN VOOR DE WOLF
EVEN LATER...
IK BRENG WOLFJE APPELS VOOR DRIE TAARTEN! HIHI!
HÉ, DAAR HEB JE DE BIGGETJES MET HUN TAART!
HM, HUN CLUBHUIS IS VAST VLAKBIJ!
KLOP! KLOP!
KNOR HEEFT DE LAATSTE TIJD SLIM ME IDEETJES!
?
DOMOE!
DIT NIEUWE MODEL LIFT IS REUZE!
AHA! DAAR IS HET DUS! SLIM BEDACHT!
HIER HEB JE DE VERF EN DE KWASTEN, KNOR!
MOOI! JULLIE MOGEN EVEN UIT BLAZEN EN DAN AAN DE SLAG!

ZE ZIJN GOED AF VANDAAG, WANT IK KAN ZE NIET ACH TERNA GAAN!
HÉ WACHT EENS! NOG EEN OGENBLIKJE EN DAN GA IK OOK NAARBINNEN!
INTUSSEN
EVEN KIJKEN WAT VADER DOET
DAT IS IN ORDE! ER WAS NIEMAND THUIS TOEN HIJ KWAM! IK BRENG DE DOOS NAAR HET CLUBHUIS!
BUITEN BEL
ALLEEN VOOR DE WOLF
HET HEEFT NU LANG GENOEG GEDUURD! HAHA!
OH! VADER WEET HET AL!
KLOP!
DAAR IS WOLFJE MET DE TAART!
HIJ KOMT ZIJN BELOFTE NIET NA! (ZUCHT!)
DE BO ZE WOLF! (SLIK!)
AHA! WAAR IS DE TAART GEBLEVEN?
TAART? HEBBEN WE NIET!
BEDRIEG ME NIET!

W WE HEBBEN 'M NIET GE KREGEN!
OH OH!
DAN EET IK JULLIE OP, WANT IK HEB NIETS BELOOFD VOOR NA HET FEESTJE!
VADER VINDT ER OOK ALTIJD IETS OP!
KLOP! KLOP!
WE HEBBEN DE TAART NIET OPGE GETEN!
NOU, WAAR IS IE? VOOR DE DAG ERMEE!
IK HOOR WOLFJE KLOPPEN!
HET KOST ME EEN TAART, MAAR VADER VRAAGT EROM!
SPLETS!
BOEM!
FOEI, VADER! U HEBT BELOOFD ER NIET VAN TE SNOEPEN!
WOMP!
EN ZO
NA DIT KLUSJE ZAL HIJ APPELS SCHILLEN, BLADEREN AAN HARKEN EN TAK KEN SNOEIEN!
PAS DAN MAG HIJ 'N STUK TAART!
SMEK! SMAK!
BAH! WAT 'N SNERT WERK!

VERTELD DOOR C. BUTNER. MET
ILLUSTRATIES VAN HANS KRESSE

Vlucht door het oerwoud

Tegen hun wil zijn Pennie Bremen en haar pleegbroertje Jawai meegevlogen met een onbekende piloot, die van het Zanderijvliegveld in Suriname ontsnapte, kort nadat daar een pakje met waardevolle diamanten was verdwenen. Het vliegtuig verongelukt echter in het oerwoud en te voet probeert het drietal de bewoonde wereld te bereiken, een tocht die bemoeilijkt wordt doordat mister Jack, zoals de piloot zich laat noemen, zijn been heeft bezeerd
Op het politiebureau in Suriname is het onderzoek intussen in volle gang

HET was op het politiebureau in Paramaribo een komen en gaan van mensen. De inspecteur zat op zijn kantoor, achter een grote schrijftafel. Tegenover hem zaten meneer Bremen en een lange, donkere man, een zekere meneer Waalberg, de directeur van de Surinaamse Luchtvaart Maatschappij.

„Meneer Waalberg" begon de inspecteur, „ik heb u gevraagd hier te komen, omdat ik graag enkele gegevens van u zou willen hebben in verband met die diamantroof en ook in verband met de gestolen Piper Cub van uw maatschappij."

„Maar inspecteur," antwoordde meneer Waalberg, „dat is toch zeker één en dezelfde zaak? De rover van de diamanten is toch dezelfde man die het vliegtuig genomen heeft?"

De inspecteur fronste z'n wankbrauwen. „Misschien wel, misschien niet," zei hij, „Wie zal het zeggen?"

„Is er nog iets naders bekend geworden?" informeerde meneer Bremen, die de hele dag op 't politiebureau had doorgebracht. „Mijn vrouw en ik zijn erg ongerust over het lot van ons dochtertje Pennie en Jawai die we zo langzamerhand wel onze zoon mogen noemen."

„Dat begrijp ik, meneer Bremen. Tot mijn spijt kan ik u geen nieuws geven. We hebben alle over ons land vliegende toestellen verzocht goed uit te kijken naar de vermiste Piper Cub, maar tot nu toe is er geen bericht binnengekomen dat hij gesignaleerd is."

Meneer Bremen schudde treurig 't hoofd. De inspecteur wendde zich nu tot de directeur van de Surinaamse Luchtvaart Maatschappij. „Wat ik graag van ú wilde weten, meneer Waalberg, is of u enig idee hebt, wie de dader geweest kan zijn?"

„Nee, inspecteur, geen enkel vermoeden," antwoordde meneer Waalberg. „Het moet, lijkt me wel iemand zijn, die hier bekend is." — „Waarom?"

„Wel... hij wist dat er zich onder de passagiers van het Pan American-toestel een mevrouw Janssen bevond."

De politieman knikte. „Maar het hoeft niet zo moeilijk te zijn om aan die informatie te komen."

„En," vervolgde meneer Waalberg, „hij schijnt ook best overweg te kunnen met een Piper Cub."

„Ook dat is waar," antwoordde de inspecteur. „Maar wat ik u wilde vragen, meneer Waalberg... wat voor soort iemand was de man die door uw maatschappij verleden jaar ontslagen werd? Een van uw piloten meen ik?"

„U bedoelt toch niet Finch? John Finch?" Meneer Waalberg was opgestaan. „Denkt u dat die..." Hier liet hij zich in zijn stoel terugvallen. „Daar had ik nog helemaal niet aan gedacht."

„Waarom werd die man indertijd ontslagen?" wilde de inspecteur weten.

„Daar moet ik 'ns even over nadenken," antwoordde meneer Waalberg. Even later ging hij verder. „In de eerste plaats was Finch als vlieger niet veel waard. Hij heeft bij ons talloze kleine ongelukken gehad. Bovendien nam hij het niet zo nauw met de waarheid. Neen, Finch was een moeilijk mens, waar we niets aan hadden."

„Hoe is hij eigenlijk bij uw maatschappij terecht gekomen?" informeerde de inspecteur, die met zijn armen voor zich gevouwen op zijn bureau meneer Waalberg scherp in de gaten hield.

„Als ik 't me goed herinner, kwam hij bij ons in dienst op voorspraak van... hm, van wie zou ik echt niet meer weten. Finch was een Amerikaan, maar hij had Nederlandse voorouders. Hij woonde in New York en solliciteerde naar 'n baantje bij onze maatschappij. Hij sprak behoorlijk Nederlands en omdat we toen juist enkele piloten zochten, hebben we Finch aangenomen," vertelde meneer Waalberg. „Al gauw bleek dat de man als vlieger vrij waardeloos

➡

was. Ik herinner me dat hij bij zijn eerste landing op de Kappelsevanna-strip al een wiel brak. De strip was toen nog niet wat hij nu is. Daarna heeft Finch nog heel wat brokken gemaakt. Hij nam altijd veel te grote risico's. Daarbij was hij een opschepper die altijd schulden had, omdat hij op veel te grote voet wilde leven. Ik herinner me dat hij tot over zijn oren in de schuld zat toen hij bij ons wegging."

„Weet u ook waar hij toen is heengegaan?" vroeg de inspecteur.

„Voor zover mij bekend is hij na zijn ontslag niet in Suriname gebleven." Meneer Waelberg keek naar de grond en ging na enig nadenken verder. „Hij is het land weer uitgegaan, naar Amerika terug, dacht ik."

„Dat klopt met de gegevens die wij over hem hebben", merkte de inspecteur op. „Eh... u hebt hem daarna nooit meer gezien, meneer Waalberg?"

„Nee. Onze administratie heeft zijn adres in Amerika, meen ik. Dat moet hij ons later 'ns toegezonden hebben."

„Zou ik dat mogen hebben?" vroeg de inspecteur direct. „Dan kunnen we nevraag laten doen, of hij daar ook inderdaad woont."

Meneer Waelberg greep de telefoon en draaide het nummer van zijn kantoor, daarna sprak hij: „Hallo, hier Waalberg. Geeft u me even het tegenwoordige adres van John Finch, u weet wel, die vlieger. Hij zit nu in Amerika, meen ik." Daarna nam hij een potlood en schreef het adres dat hem gegeven werd op. John Finch, Woodlandsroad 36, New York. Werkzaam op de National Bank, Wallstreet, New York. Dear. Op overhandigde hij het papiertje aan de inspecteur. „Mooi," zei deze, „dan zal ik me onmiddellijk met de New Yorkse politie in verbinding stellen. Ik ben erg benieuwd..."

Daarom nam de inspecteur de telefoon, draaide een nummer en sprak. Met spoed informeren bij New-yorkse politie, of op het adres Woodlandsroad 36 een zekere John Finch woont. Zo ja, dan informeren of deze persoon werkzaam is bij de National Bank, Wallstreet en of hij daar de laatse week zonder onderbreking is geweest. En informeert u meteen even bij de vreemdelingenpolitie of er de laetste weken een John Finch het land is binnengekomen." Daarna legde hij de telefoon op de hoek. „We zullen nu spoedig meer weten, hoop ik," mompelde hij. „Als het tenminste Finch geweest is...", merkte meneer Waalberg op. „Deze man weet de weg in het binnenland. Hij kent alle nieuwe strips."

„Alles wijst er op dat het Finch geweest is, maar of hij ook schuldig is aan de diamantroof, staat nog te bezien," meende de inspecteur. Daarop vertelde hij, hoe de gezochte vlieger op de Kappelsavanna had bijgetankt en hoe hij daarna de radio-installatie daar stuk had geslagen, nadat hij eerst een misleidend radiogesprek met Zenderij had gevoerd. „Wie hij ook is, het is een gewiekste kerel. Waarschijnlijk zit hij al lang en breed over de grens. We hebben de Braziliaanse regering om medewerking verzocht. Ook daar wordt dus naar onze Piper Cub uitgekeken."

Opeens begon de telefoon te rinkelen. De inspecteur nam hem op en luisterde. „Rook?" herhaalde hij langzaam. „Waar...? Oh, juist ja. Nee, niet waarschijnlijk. Goed, denk u wel..." en hij legde de hoorn weer neer. „Ze hebben rook waargenomen op een ongewone plaats, ongeveer 70 kilometer zuidoostelijk van de Kappelsevanna. Het oerwoud is daar echter bijzonder dicht. De vlieger heeft er enige tijd rondgevlogen, maar verder niets verdachts kunnen opmerken. Het kan natuurlijk heel goed zijn dat daar rubbertappers een kamp hebben opgeslagen. Het kunnen ook jagende bosnegers geweest zijn. Later zijn ze er nog met een helikopter teruggeweest, maar toen was er al geen rook meer te zien."

„Maar Finch, of wie dan ook kan daar toch geland zijn?" merkte meneer Bremen op.

„Geland? Waarom zou hij midden in het oerwoud landen?" riep de inspecteur uit. „Bovendien, als zo'n toestel in het bladerdek van 't oerwoud onderduikt, vinden we het voorlopig niet meer terug. De bomen sluiten zich boven het wrak. Deze oerwouden worden niet voor niets „de groene hel" genoemd. Wie daar met zijn vliegtuig in onderduikt is voor heel lang verdwenen, zo niet voorgoed."

Meneer Bremen kreeg het nu toch even te kwaad. Hij moest er niet aan denken dat de beide kinderen daer misschien ergens in een vliegtuigwrak in het oerwoud lagen.

Er werd geklopt en een agent kwam binnen. „We hebben van de vreemdelingenpolitie bericht gekregen dat er geen John Finch het land is binnengekomen, inspecteur."

„Goed, dank je," antwoordde de inspecteur. „Dat wil overigens niets zeggen," vervolgde hij. „Als hij het land is binnengekomen, kan hij dat langs illegale weg gedaan hebben."

Eh, meneer Waalberg, zijn er nog anderen, die naar uw mening de dader kunnen zijn van de diamantroof? Nog meer mensen ontslagen?"

Meneer Waalberg aarzelde even. „Dat is te zeggen... niet dat ik hem ergens van verdenk natuurlijk, maar zoals u waarschijnlijk weet, hebben wij ook nog enige tijd mijn neef Wiebers als vlieger in dienst gehad." Weer aarzelde hij een ogenblik, maar vervolgde toen. „Ook hij werd tenslotte ontslagen omdat hij te weinig presteerde." De inspecteur keek meneer Waelberg onderzoekend aan en merkte toen op: „Was dat de eigenlijke reden voor het ontslag?"

Meneer Waalberg haalde een pakje sigaretten tevoorschijn, stak er een op en antwoordde toen: „Ach, hij was niet bepaald iemand waer je veel aan had."

„Hoe stond het met de eerlijkheid van uw neef, meneer Waalberg?" vroeg de inspecteur.

De directeur van de luchtvaartmaatschappij keek de politieman een en antwoordde: „Ik vind het vervelend omdat het mijn neef is, maar u heeft gelijk, inspecteur. U schijnt hovendien goed ingelicht te zijn. Ik moest mijn neef ontslaan omdat hij een paar keer geld uit de kas had gehaald. Een vervelende zaak was dat..."

„Had of heeft uw neef financiële moeilijkheden meneer Waalberg?" informeerde de inspecteur.

„Toen hij eenmaal zijn vliegbrevet had, is hij een beetje over het paard getild. Hij leeft ver boven zijn stand..." vertelde meneer Waalberg, „maar ik weet niet hoe hij er financieel voorstaat."

„Waar leeft uw neef van?" vroeg de inspecteur. „Hij werkt toch niet? Maar hij heeft wel een auto!"

Meneer Waalberg haalde z'n schouders op. „Dat zijn mijn zaken niet, inspecteur," zei hij kort.

„Maar u geeft die man nog elke maand een flink bedrag!" merkte de inspecteur droogjes op. Dat bracht de directeur in de war.

„Goed, inspecteur, ik zal u alles vertellen. U schijnt het toch allemaal al te weten. Ik ondersteun hem inderdaad. Wiebers is familie van mij en ik voel me verplicht, zijn gezin bij te staen."

„Daar is ook niets op tegen," zei de inspecteur. „Ik moet elleen de zaken even scherp stellen omdat... omdat uw neef Wiebers sinds de diamantroof niet meer gezien is. Kunt u dat verklaren?"

„Wiebers? Verdwenen?" hakkelde meneer Waalberg, maar hij liet er meteen op volgen: „Dat zou niet de eerste keer zijn. Het is een vreemde kerel, die wel 'ns meer een paar dagen verdwijnt, zonder zelfs zijn eigen vrouw te waarschuwen..."

„Hm... we hebben dus twee verdachten en beiden zijn oud-piloten van uw maatschappij. Wiebers en John Finch." Op dat moment rinkelde de telefoon weer. Gespannen nam de inspecteur de hoorn van de hoek. „Bericht uit New York..." mompelde hij langzaam en luisterde aandachtig. „John Finch woont op het opgegeven adres en werkt bij de National Bank. Op de dag van de diamantroof was Finch op zijn werk. Mool, dank u wel..." Hij legde de telefoon neer, keek meneer Waalberg aan en zei: „Dan blijft alleen nog uw neef Wiebers over, meneer Waalberg..."

Het ziet er naar uit dat het verdwenen drietal wat op de achtergrond komt. Heeft Jawai tevergenfa het vuur ontstoken? Het is niet te hopen veer hea...

TOM POES en de IJSDAME

WAMMES WAGGEL HEEFT 'N IJSKARRETJE. HIJ KRIJGT ECHTER WEINIG KLANTEN, OMDAT MEN, MIDDEN IN DE WINTER, OVER HET ALGEMEEN GEEN TREK HEEFT IN IJSJES. MAAR EEN DAME, DIE IN EEN ZEILSLEE AANKOMT, MAAKT HIERUIT EEN UITZONDERING.

HIHIHI, EINDELIJK IEMAND DIE EEN IJSJE WIL.

JA JA, GIECHEL NIET ZO DOM, MAN. GEEF ME EEN BUBBELE PORTIE. VLUG!

KEURend ALS EEN WARE IJSKENSTER, PROEFDE DE DAME DE KILLE VERSNAPERING. MAAR REEDS NA HET EERSTE LIKJE BETROK HAAR GELAAT...

BAH! ROMMEL! HOE DURF JE MIJ LAUW IJS AAN TE BIEDEN, MAN? IJS MOET KOUD ZIJN! IJSKOUD!

WOK!

NERGENS 'N VERFRISSING. FOEI! MAAR DAT KAN MEN VERWACHTEN IN LAUWLAND.

HÉ! JE HEBT NIET BETAALD!

EERST GAAT BOMMEL WEG ZONDER TE BETALEN EN NU ZIJ WEER! ECHT FLAUW! MAAR IK WIL MIJN DUBBELTJES HEBBEN!
BOOS MOMPELEND VOLGDE DE ONFORTUINLIJKE IJSVERKOPER 'T SPOOR VAN DE SLEE. DIT SPOOR LEIDDE NAAR BOMMELSTEIN . . .
...WAAR HEER BOMMEL BIJ DE WARME HAARD WEER WAT BEGON BIJ TE KOMEN.
DAT ZAL BETER SMAKEN DAN DE IJSJES VAN WAMMES WAGGEL.
HOU DAAROVER OP, TOM POES. IK VOEL NOG DE KOU VAN DE LADING IJS DIE OVER ME WERD UITGESTORT. EN...
OP DAT OGENBLIK KLONK EEN RINKELENDE SLAG EN TEGELIJKERTIJD VOELDE HEER BOMMEL DE HITTE VAN 'N LADING KOFFIE, DIE OVER HEM WERD UITGESTORT.
BENG! RINKEL DE KINK!
EX . . . EXCUSEER, HEER OLIVIER. DE PLOTSELINGE SLAG DEED MIJ SCHRIKKEN.
UMPF! GRRRR!
HEER OLLIE! 'N ...EH... ZEILBOOT HEEFT ZIJN ANKER IN UW TUIN UITGEGOOID!

ZO, UMPF GRRR... MEN STORT IJS OVER ME EN HETE KOFFIE... ZEILBOTEN GOOIEN HUN ANKERS IN MIJN TUIN... IS DAN DE HELE WERELD GEK GEWORDEN?!
MAAR NU HEB IK GENOEG VAN DIE ONZIN. IK ZAL DIE ZEILER EENS EVEN DE WAARHEID VERTELLEN.
BENT U DE HEER BOMMEL, OLIVIER B.?
EH... HM... JA. ZEKER, MEVROUW.
IK BEN HELEMAAL VAN KOULAND NAAR LAUWLAND GEREISD OM U TE SPREKEN. IK ZOEK EEN KOELBLOEDIGE HELD, DIE MIJ HELPEN WIL.
MAAR TOEN HEER BOMMEL ZAG, DAT HET 'N DAME WAS, DIE OP ZO'N VREEMDE MANIER IN ZIJN TUIN WAS AANGEKOMEN, SLIKTE HIJ ZIJN BOZE WOORDEN IN. WANT HEER BOMMEL BLIJFT ALTIJD HEER.
O, WAT EEN AFSCHUWELIJKE TEMPERATUUR HEERST HIER IK BEZWIJM!
J-JA, DE TEMPERATUUR IS WAT LAAG, MAAR DAT KOMT DOOR HET GEBROKEN RAAM.
EEN KOELBLOEDIGE HELD? HM, JUIST. DAN BENT U HIER AAN HET GOEDE ADRES. DE HELDHAFTIGHEID VAN EEN BOMMEL IS ALGEMEEN BEKEND. KOM BINNEN, MEVROUW!
IK ZAL HET RAAM AFSLUITEN EN HET HAARDVUUR WAT AANWAKKEREN, MET UW WELNEMEN.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllusteeerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïlluteeerde Pees voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Atteatiel Het is veeboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.